

saa hurtigt som muligt, da Almisser kun kan gives med den Virkning, at andre skal betale. Derfor tror jeg, at hvis man vil gaa ud til de danske Husmandsforeningers store Sendemandsmøder og fremholde, at det, vi kræver, er kun en saadan Haandsrækning fra Statens Side, som er nødvendig for, at den enkelte middeldygtige Borger kan komme i Vej, saa følger man den Linie, ud fra hvilken Indsatsen fra den danske Husmandsbevægelses Side er gjort. Hvis det ærede Medlem Hr. Olufson havde argumenteret mod det berettigede i at forhøje Forrentningsbeløbet ud fra den Betragtning, at det, man herved kræver i Forbindelse med de Indrømmelser, man gør, stiller saa haarde Vilkaar for de enkelte, indskrænker Statens Haandsrækning til disse saa stærkt, at den middeldygtige Ansøger ikke vil være i Stand til at klare sig med den Haandsrækning i Fremtiden, vilde han have givet en saglig Begrundelse, som jeg vilde have taget Hensyn til. Jeg synes ikke, man kan se bort fra den nævnte Grundtanke, som hidtil har givet sig Udtryk i den danske Husmandsbevægelse, fordi den er saa sund og rigtig og fører til en Udvikling, som betyder noget. Den er ganske modsat dette, at man ikke fra Statens Side vil indskrænke en til en vis Tid og under bestemte Forhold given Haandsrækning, som til en anden Tid kan være nødvendig, kan indskrænkes i nogen Maade, fordi man nødig vil gaa til Vælgerne og sige, at nu har man gjort Statens Medvirkning, Statens Haandsrækning, mindre for den enkelte. Derfor vil jeg endnu en Gang henstille til det ærede Medlem at overtænke Spørgsmaalet og blive klar over, at Forholdet ligger i Virkeligheden saaledes, at Adgangen til Jorden hverken besværliggøres eller lettes ved den omhandlede Haandsrækning. Men den lettes ved, at man gennemfører et Princip for Jords Erhvervelse, der bliver alment og hviler paa et Retsgrundlag. Derfor vil jeg gerne i Fremtiden være rede til at tage en Diskussion op med det ærede Medlem, i hvilken som helst Husmandsfor-samling i Danmark paa Grundlag af Husmandsbevægelses hidtidige Arbejde, dets Program og hele sociale Syn paa vor Landbolovgivning. Jeg skal ogsaa nok gøre det paa en saadan Maade, at jeg ikke behøver det ærede Medlems Forsvar for mit rette Sindelag. Jeg tror, at Tingene selv, min Stilling og Virkningerne af min Handlemaade taler sit eget Sprog, og jeg skal gøre mit til, at det bliver talt paa en saa

fyldestgørende Maade, at det ærede Medlems Forsvar bliver overflødigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Bording har Ordet for en kort Bemærkning.

Bording: Maa jeg takke den højt-ærede Landbrugsminister for de Udtalelser, han fremsatte i Anledning af mit Spørgsmaal, nemlig, at han vilde anse det for en gavnlig Reform at yde Tillægsjord til de alt for smaa Husmandsbrug. Men det nytter ganske vist ikke noget, at Ministeren er enig med mig deri, naar han alligevel ikke vil være med til den Foranstaltning, vi foreslaar, og som kan føre til Maalet, og han ikke vil anvise andre Veje.

Maa jeg til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sige, at det forekommer ogsaa mig, at de Radikales Stilling ikke er af Betydning med Hensyn til at skaffe Tillægsjord til Husmandsbrug, idet de nok vil være med til at foreslaa at optage Ekspropriationsbestemmelsen, men ikke vil gaa med til at give den en saadan Form, at den finder Anvendelse ogsaa paa Gaarde paa ned til 50 Tdr. Land. Hvis man ikke vil det, kan der ikke ydes Tillægsjord til de alt for smaa Husmandsbrug, fordi de ofte ligger ude omkring mellem Bøndergaarde. Den Tilslutning, man yder, bliver i saa Fald kun det samme som at stikke Husmændene Blaar i Øjnene. Man vil nok i Princippet være med til at yde Tillægsjord og indsætte en Ekspropriationsbestemmelse, men naar det gælder om at yde Tillægsjord til de alt for smaa Husmandsbrug, viger man tilbage.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Ordet for en kort Bemærkning.

Niels Frederiksen: Det ærede Medlem Hr. Bording maa huske, at jeg paa mit Partis Vegne har givet det Princip Tilslutning, som ligger til Grund for en Ekspropriationsret ogsaa med Hensyn til Tillægsparceller til de bestaaende, alt for smaa Landbrug. Jeg tog Forbehold overfor Enkeltheder i dette Lovforslag og særlig overfor de Enkeltheder, som angaar dette Forhold, for det første ud fra den Betragtning, at der ved en Fremgangsmaade som den her antydede er Mulighed for med ringe Midler og uden store økonomiske Ofre fra Statens Side at frem-